

Nr 588.

Av herr **De Geer** i Lesjöfors, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 293, med förslag till viss ändring i gällande tulltaxa m. m.*

I kungl. proposition nr 293 föreslås dels att nu gällande tilläggstullar å porslin och fajans skola gälla t. o. m. den 30 juni 1940, dels att nämnda tilläggstullar å fajans för hushållsändamål skola undergå vissa förhöjningar, nämligen med kr. 10: — per 100 kg. för varor fallande under statistiskt nummer 1288 samt med 5 kr. per 100 kg. för varor fallande under nr 1286.

Motivet för dessa tullförhöjningar skulle vara de betydande svårigheter den svenska porslinsindustrien för dagen har att kämpa emot. Jag vill icke bestrida att nämnda industri liksom många andra haft det bekymmersamt under de senare åren, men å andra sidan är det alldeles påtagligt att förhållandena på senaste tiden undergått en förbättring. Industrien ifråga arbetar nu med full kapacitet och vinner avsättning för sin produktion till stigande priser. Även om företagens räntabilitet tidigare varit svag kan detta knappast sägas om det sista redovisade året, nämligen bokslutsåret 1935. Av fem för detta år redovisade akitebolag inom branschen visade intet förlust och fyra voro till och med i tillfälle att lämna utdelning å sitt aktiekapital, varierande mellan 2 och 8 %. Detta är sannerligen icke ett resultat som nödvändiggör ett ökat tullskydd, allra helst som man har anledning förmoda, att det ekonomiska utbytet av rörelsen skall visa bättre resultat såväl under 1936 som 1937.

Med de föreslagna tullförhöjningarna skulle tullskyddet stiga till över 30 procent för fajans till hushållsändamål. Under förutsättning att nu utgående tullskydd till fullo utnyttjas skulle detta för 1935 medföra en belastning för det svenska folkhushållet av c:a 5.2 miljoner kronor. En approximativ beräkning av arbetskostnaderna visar att dessa utgått med c:a 5 miljoner kronor eller med andra ord, det svenska folkhushållet får redan nu i merkostnader för sin porslinsförbrukning utgiva ett högre belopp än det, till vilket arbetskostnaderna för industrien ifråga belöpa sig. Det bör observeras att denna börda i icke ringa grad får bäras av de sämst ställda i samhället.

Vidare bör i detta fall hänsyn tagas dels till Oslo-kommissionens strävan att sänka tullmurarna, dels till eventuella återverkningar av handelspolitisk art. Risken för sådana ligga i öppen dag, och ha redan protester låtit höra av sig från andra länder, där svensk industri har betydande exportintressen att tillvarataga. Även med hänsyn till den allmänna prisstegringen, som för dagen inger allvarliga farhågor för en icke önskvärd stegring av levnadsomkostnaderna, måste tullhöjningar i dagens situation betecknas som mindre välbetänkta.

Med hänvisning till ovanstående får jag därför hemställa,

om avslag å propositionen, nr 293, evad gäller höjda tillläggstullar å fajans för hushållsändamål redovisade under de statistiska numren 1288 och 1286.

Stockholm den 4 maj 1937.

Gustaf De Geer
i Lesjöfors.